

מסורת הש"ס

(א) לקמן נא: עדות פ"ד
מ"ט. (ב) לקמן קט.
(ג) לקמן לו. (ד) ונדרים עד.
(ה) ונ"א לישנא אחריתא,
(ו) ולקמן קט. (ז) ולקמן
נר. קדושין ד. (ח) מאמר
חברתה דמי לגמרי ב"ל.

הגהות הב"ח

(א) היום' ד"ה לחסיד וי'
דמטעס אהות אשה
יולא וואס: (ב) ד"ה ב"ש
מחנך דלנ"ש
במאמר לחרור יוצאת
שני: (ג) ד"ה לא תימא
וכי מ"ח אמרין לכל
דפוטנר גבי אשת אחיו
שלא היה בעולמו ולקמן
גבי אחות אשה: (ד) ד"ה
אלא וי' דהיחידל דחיא
דחיה נמורה:

תוספות ישנים

[illegible]

מוסף רש"י

אשרו עמו. דקניה
במלחמה וזי נפלה חסותה
ולא רמיה קמיה לחסות
אשה היא ולא מיתקרא
קמיהא עליה משום חסות
קוקיה (דקתן טו). והלזו
כמי (יחזקאל ד'). האין
הלו הנשמה (דקתן טו).

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

והסאמר ר' שמעון שפי אחיות לא חוללות ולא מתייבשות. והסא אומי
בשעי חליה הא כיון דמדאורייתא חויה ליבומי זקוקה היא והוה להו
שכאר ב' אחיות שנשבעו כרות זו לזו ור"ש פוטר אחות זקוקה
דמחליה: גזירה משום איסור מזלו דעלמא. אי ספרת להו לגמרי מתן
דמחליה סבר טעמא לאו משום אחות
זקוקה אלא משום דאיסור מזלה הייא
עבריה ופטורה מחליה ואמי למיפטר
דאיסור מזלו דעלמא דלאו אחיות
מחליה: טעמא איבי. איסור מזלו:
אחוסה. אחאי חללה מיפטר משום
אחוסת זקוקה דהכא מאי אמרת:
משום להא דידה. משום מזל דידה
דאיסור מזלה. האי לתא יתור לטון
הוא: וסא בני ערוה לא גזרינ.
דלאס הייה אחת מהן אסורה גזרינ.
איסור ערוה אסור דה ומותר בחוסה
העבריה ויאלה בלא חליה ולא אמרינ
מתחילן ערוה גזירה אחוסה
שאין ערוה ודחיה לייבום סא נמי
לגרי שמעון ערוה היא משנעשו כרות
ואחמאי מזכרת לה חליה משום גזרת
אחוסה: דמנמר גמירי לה אינשי.
והכל יודעין שאין כרית חליה ואחוסה
זקוקה אחות איהו ולא אחי למשרי
אחוסה בלא חליה אבל ערוה דנעשו
כרות דר"ש לא כ"ע גמירי להכח
דאיסור שתיקן שוות ופי מפסק לה
בלא חליה אחי נמי למיפטר אחוסה
שיא איסור מזלו בלא חליה ונפסק

ממנה חורבה לאיסור מזה בעלמא: (ד)מגמר גמירי אינשי. וידעי
דללא דמיא קמיה ואחותה לאו אחות וקוקה היא ולא אחי למישרי
ואחות וקוקה דעלמא: **ב'ר"ג'** אסור עמו. דמגמר כנטקה דמיא
וכי נפלה אחותה לא מיתסרף הכ עליה משום אחות וקוקה: והלכו
שאלא. אף מן החלילה משום אחות אשה: **ג'ר'** אי דרבי יוחנן.
בפרק (כ"ט) דקמאר נמי חזי לו על אסורא חזי לו על אשת אחיו
ושפליגי עלה רבן גמליאל ורבי אלעזר: לא סימא מאמר לב"ס
קוקה קני גמור. ותהוי כחשמו ואי בעי לאפוקי תסיגי לה בגיטא:
אלא מאמר לב"ס אין קוקה אלא לרחות ברה. כלומר לרחות אחותה
שלא מתסרנה לזו משום אחות וקוקה: **י'קיימו**. אם קדמו וכנסו
בזריש פירקין (ט): **לכסחילה לא**. מייבמו משום אחות וקוקה:
ואי

מזוֹת יִבְמִין וְרֹג־י שְׂרִי לְבַטֵּל מִזּוֹת יִבְמִין אֲשֶׁר יִדְבַּח כְּטָסָה אֵלָּה
 חֲמִישִׁים: **א** רַבִּי אֲשֶׁזֶר. דֹּאמֶר מַלְמֵדִין הִקְטִינָה שְׁמֵאֵן וּמוֹתֵר
 אֵלֶּכָּה כְּדֹאמֶרִינִן לַעֲלֵי בַּיִת (דִּף י.) גִּבִּי זָרַח בְּחוֹ הַמִּמְחַנֵּת דְּבִשְׁתָּה
 יִדְבַּחֶם שֶׁשֶׁבַעַת מֵת אִין דּוֹמֵה כִּי עוֹרָקֵינִי שׁוֹאִינִן קִמָּה יִי הֵכָּה שֶׁ
 קוֹנֵה קוֹנֵה קִינִן גִּנְזוּר מִן אֲמִירִי (לַעֲלֵי ו) וּלְקוֹנֵה (ג.) גִּבִּי אֲחִיתִּי
 בַּצִּפִּי (דִּף י.) אִם מֵאֲמִירוֹ שֶׁל שֵׁנִי מֵאֲמִיר אֲשֶׁה שֵׁנִי הוּא בּוֹעֵל כִּי הֵ
 קוֹנֵה לְגִמְרִי אֵלָּה קוֹנֵה וּמִשְׁדֵּי וְיִטִּי דְלִיִּי: אִי קֵי קֵי לְגִמְרִי טַפִּי
ל אֲדוֹתָה בְּצִרָה בְּבִדֵּי. פִּי כִּנְטוֹסֶרֶת אֲשֶׁה דְלוּלִי שֶׁשְׁמֵתִין אֲחִיתִּי
 וְהִלָּלָה אֵה קִמְתִּי בְּתַנְיִי אֵה מִשּׁוֹס אֲחִיתִּי אֲשֶׁה שְׁמַעֲמִי דִיזֵלָה בִּלָּל
 וְדִמְיִי מֵאֲמִיר לְהִסְדֵּי הַיּוֹקֵה וְדִחִי לָרָה לַעֲנִין שֶׁלָּה מֵאֲסוֹר אִם הוּא
 מִשּׁוֹס אֲחִיתִּי אֲשֶׁה וְאִתִּי וְיִטִּי מִיִּי לֵה יִשְׁמַעֲמִי מִמִּתְיָיִן יִקְיִימִי אִי
 בְּעֵלְמִי מֵאֲמִיר לְבַחְחֵלָה וְיִלִּי דִּהְכִי מִיִּי דִּי אִי שִׁד כְּדִמְחִימִי אִי
 בְּעֵלְמִי וְיִי לָרָה לַעֲנִין שֶׁלָּה מֵאֲסוֹר אִם הוּא מִשּׁוֹס אֲחִיתִּי וְיִטִּי וְיִי
 וְיִי לָרָה לַעֲנִין שֶׁלָּה מֵאֲסוֹר אִם הוּא מִשּׁוֹס אֲחִיתִּי וְיִטִּי וְיִי לָרָה לַעֲנִין שֶׁלָּה מֵאֲסוֹר אִם הוּא

הדבורה דחיה בגמרה אלא יבמה דחויא לכוהו כו' פי' דלמחר דהימירי
למקצתה ולא דחי הוהא מחמר כלל כן זרץ לפרש לפי' הקו
שניה הפסרים אלא יבמה דחויא לכוהו כו' שלא היה נמוז
מקרא מחמר דהימירי קני' לאיסורא לא קני וגדלה כו' דלכר
בלבד אשם כן מחמר לא' מנ' יבמות שפלו מניח אחד אחר
חלילה דיון שהחיל הקני לעשות כזו אע"פ שלא נגמר קרינן ביה
קרא דרשני' ויבאה גומרת כה ואין ספק ושטר גומרין כה לענין
זכרה בלא חליה אלא דוחה הורה ממנו שאסור ליבמה ומש
למסור זכרה לנריא לפוטרה דקדתי מחני' והלכו מאס אחות א
מני תמיר ששקדמה יקח למחר יקח המחמר מפיקע לגמרי
אחתי אשתו עמו כו' אלמא ע"י המחמר מרחי אחותה לגמרי ה"י
דחויא לכוהו מילי דידוס גזון ב' יבמות שפלו מניח אחד של אחת
אחיה לא אחת כלל מילי דיומן מן התורה דהא חויא אף ליוס מן
דקדק אף אחיה ליוס לא תפיק מחמר להדיא עשה לגמרי ובעי
עמו שלא נרתיא ליוס בשעת נפילה שכבר קשה המחמר בלח
השפאל לא מני לגמרי כדשי לעיל מחמר דהימירי דחי כו' שאפי' במחמר
ע"י ה"ר יעקב דאורלו"ס מנה לא דעתיה בד"ש משום דלמחר קוה
ב"ש מחמר שיהא שום חתן מיכל לנצטל כדדיא מנות נגמרי
שטחא ד"ש משום דקוה כדכסהו ו"ל דלא מחמר ליה למימרי דלמחר

Journal of Management Inquiry 18(6)

כח.

בזו א מ"י פ"ו מהלכות
יב"ט הלכה ו' סמג
עשין נא טושי"ע אה"ע
סימן קעה סעיף ו' :

תוספות ישנים (המשך)

[illegible][illegible]

אחותה משום לֹא־תִדְרֶהּ. דלי נפקא בלא חליצה משום דנשבו
לרות זו ולו אחי לאפוקי מהאי טעמא נמי הוי' דלסור
מנהו ואחי למישרי נמי לסור מנהו דעלמא ופרכין והא גבי ערוה לא
גזרו שמתן אלא יולאח בלא חליצה ולא חיישין שמא יסבור דמטעם
זו (א) אחותה יולאח ואחי לאפוקי אדון
בלא חליצה: **ב"ש** אומרים איך
עמי ב'. בגמ' גבי השמא ארוסה
דעלמא לא עשה בה מאמר מביעא
פירש כוונתם דמאמר יצמן מדרבנן
אפילו לבית שמאי דמלאווייתא דרבנן
יצא עליה כמיז ואין נראה לרבי"ס
דל"כ אחאי תנא הלו משום אחות
אשה מאמר ואי וימיהו י"ל דתנא
משום אחות אשה היינו אמר שיעבד
בעלת המאמר אבל קשה דלגבי פ"ב
(דף י"ח. וסו) דקאמר הא דקמתי
מאמר לאפוקי מנ"ש טעמא דל"כ"ס (א)
יולאח אשה משום רות אשת אחי
של איה בעלמא וכן נמי קאמרין
לקמן בפירקין (דף ל.) גבי אחות אשה
אלמא מאמר קני דלאורייתא ל"ש
וכילה סוגיא דגמרא מוכח הכי וכו'
דקאמר השמא ארוסה דעלמא וכו'
עבד בה מאמר מביעא א"ע"י דמאמר
נמי מדאורייתא מ"מ קאמר מאמר
מביעא משום דהא דמאמר קני
מדאורייתא היינו השקן דעלמא
מקידושין דעלמא תלמוד לא עדיף
מקידושין דזיו לבא מן הדין לבית

כדון: **אמר** לו ע"א אשתו ב'ו' אר"י דבכל הוי דפ' חרש (לקמן יקו): דתנן מוציא את אשתו בגט ואת אשת אחיו בחליה לא קמי' אחי לו כי הכא משום דאיו לו משמע לשון צער כלומר ראו לו להטעור בהפסד קאמי' בלא פשיטתו והכא וכו' דלית' בגמ' פלוגתא דר"א ור"י יהושע דקטנה גדולה לא אשכח להי' קמי' או לו אבל הכא פסע שהכניס עמ'ו כספק חרשות שלא היה לו לישא חרשת וכן הדין בהחולין (לקמן דף מה. וספ.) דשומרת יבם שקידש אחי' את אחותו ב'ו' להכי נמי קאמר בגמרא למעטוי דר' יהושע דשייך ההם לשון או לו כי הלא וכו' קאמר למעטוי כל ה"א: ב"ר. דאמר תמקין עד שתגדיל ויהי' עול ותלא וכו' משום אחות אש' אע"ג דקדושי' חללי' דרגמ' דמי' הקילו בה מבצעתה מאמר משום דכטושה היא אלטו קודם זמן גדולה והא דפריך מינה לעיל בריש פ"ב (דף יח.) אחא דר"מ אוסר לבטל יקרא מ"מ פ"ר האח דר"מ חייס לטפיקא ר"י אפילו יולדי' וכו' דולה לייבם וכו' ואחאי' שרי והא בשעת נפילה נראה חליות אחות דפילה נראה נקרת בתו וזשעת נפילה נראה ככלתו וי"ל דלא דמי (על קייס א): **ל**א תיבאר תאמר א"ב"ש קונה קנין נסבור ב'ו' אע"ג אשה דפוטרת רתה לב"ש ע"י מאמר תימה מאי קאמר ר"ש לעיל נמי מאמר אשה שניהם בועל דהא אפילו לב"ש דמאמר קונה אינו אגל"ש א"כ מנא לי' לר' אלעזר דלא קמי' לגמרי לב"ש כמו לר"ש: שופלת עמה וקשה לר' אשי דלחזק דהא קמי' ויחייב היא ונאמה בעי' אליה ועוד אי בעיא חליה לאמר מקיים את זו וי"ל דסבר רב אשי יס' אחות וקוקתו ואחר שיבטל בעלת המאמר קאמר דתלא אחותה ובתחלה לא הא מהני מאמר לרב אשי לכל הפחות דהוי לררה ושרא דזוח דדיהה גמורה לפטור רתה בש"א חליה א"כ מאמר דאיקסור מאמר וידעה וכו' ופריך ואלו קמי' בש"א אשתו עמו כי משמע דהי' דחיי' גמורה יבמה דלא חוי' לבולה דהיינו מאמר דאיקסור לא רס' אבל קשה לררה דבכל דוכתי היינו שופלת עמה מבית אחד פרים אלא ועוד דלתה שיה' לשון יבמה דחוי' וכן נקט לישא היינו שמהה מבית אחד וי"פ לא מימא מאמר לב"ש כי אלא לדחות לב"ש דבעלת חליה אל קמי' לה בגט דרתה מיהו פטורה לגמרי בלא תא' חד הוא בונה ואינו בונה ב' בתים וטעמא דב"ש דסברי דלחיי' א"י צ"י לאפוקי דלא סגי לה בגט ורב אשי סבר דלא מהני מאמר י' קת' זיקה לאוסרה לשוק עד שתחלוץ ואע"ג דלענין אחותה ודמי' ה'תם אחותה נפלה אחר המאמר כמו שפירשתי כמקור קאמר דהי' נמי נפקיע לגמרי וכו' ועשה מאמר וידעה וכו' ופריך אלא קדמי' יבמה לרתה לגמרי ומשני יבמה דחוי' לבולה וכו' אלא וי"פ יבמה ויה' לחלוץ ולייבם בשעת נפילה וכן הא דבש"א יקיימו דבשעת נפילה ורה חוי' נמי לתקנוה' פ' לתקנא' מילי דיבמה דהיינו חליה דכין אליה אלא יבמה דלא' איחוי' לבולה מילי דיבוס כגון הדין בש"א דלא' חוי' לתקנוה' פ' חליה ואיחוי' ע"י מאמר בחרתה לגמרי לא יחירא קאמר דלא מספק הויקה לגמרי להסיר ררה לשוק ב' הקשה מה' קסברי אין זיקה ומותר לבטל מנזות יבמין ונקט מאמר משום ועוד דהא אמר לעיל בש"א יקיימו בתחלה לא ועוד הקשה למה נקט מאמר אלא משום ב"ה כיון שיכול לומר דלכ"י נמי איטריך:

יעשה